

[Per Stig Møller]

præcis på samme måde, Villy Fuglsang dengang råbte, at der var situationer, hvor den slags var nødvendigt.

Nu har vi altså lige hørt hr. Jørgen Tved sige, at han beklagede, at der er situationer, hvor den slags er nødvendigt, men det er der altså beklageligvis. Vi har fået DKP's forsvar for Ungarn og Prag gentaget i forbindelse med Afghanistan. Jeg siger: velbekomme!

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg skal skynde mig at slå fast, at jeg er meget tilfreds med, at der er en afgrundsdyb kløft mellem de synspunkter hr. Per Stig Møller repræsenterer, og dem, jeg står for. Det gælder ikke bare på det udenrigspolitiske område. Det gælder i allerhøjeste grad også på det nationale område, vore egne sager. Her befinder vi os også på hver sin side af plankeværket og af bordet.

Og så blot til hr. Riishøj, som er dybt bekymret over, hvordan vi har det i Fælles Kurs: De problemer, vi har dér, skal vi nok klare. De er ikke så store, hr. Riishøj.

Det, vi glæder os over, er netop, at man tager afstand fra Bresjnevdoktrinen, at man tager afstand fra magtanvendelse. Jeg kunne godt spørge hr. Riishøj: Hvorfra kommer alle de mange fredsforslag om afrustning, om skrotning af raketter osv.? Kommer de ikke fra denne Gorbatsjov, der også har spillet ud i denne sag? Er der ikke grund til, at vi støtter den udvikling? Er der ikke grund til, at vi glæder os over, at vi nu lever i en verden, hvor vi åbenbart alle sammen har et håb og kan få lov at overleve? Jo, hr. Riishøj.

Vi har ingen bekymringer med vores udenrigspolitik eller sikkerhedspolitik i Fælles Kurs. Det kunne godt være, at SF har nogle bekymringer, når det drejer sig om sikkerhedspolitik og NATO osv., men de klares ikke ved at skubbe bolden over til os.

Arne Melchior (CD):

Hr. Jørgen Tved sagde for en stund siden – jeg kan ikke huske, om det var hans 14. eller 15. korte bemærkning – at det er så nemt at kaste skidt i hovedet på hinanden. Det må hr. Jørgen Tved vide, for det har han øvet sig i. At han gør det i et stemmeleje, som er vanskeligt for det menneskelige øre at følge med i, er sikkert ikke hans fejl, det er vore andres ørens fejl.

Hr. Jørgen Tved sagde bl.a. om mig, og det er i hvert fald at kaste skidt, at jeg lister mig ud af døren eller skjuler mig, når Israel er på dagsordenen. Dette er en komplet usandhed. For det første har jeg ikke nogen årsag til at skjule mig eller liste ud af døren. For det andet er det ikke forekommet. Men det er rigtigt, at jeg engang forlod en spørgetid, fordi jeg samtidig var til møde i Finansudvalget, der holder møde samtidig med spørgetiden. Det får altså hr. Jørgen Tveds forskruede hjerne ham til at kaste med skidt mod et andet folketingsmedlem i stedet for at tænke sig en lille smule om eller sætte sig ind i, hvad han taler om.

Så siger hr. Jørgen Tved videre, at jeg må være hykler, siden jeg mener, at der er en anden form for undertrykkelse i Israel end den, der foregår i Afghanistan. Det har jeg for det første ikke udtalt noget om. For det andet vil jeg således foranlediget gerne bekræfte, at det finder jeg dog er tilfældet. Der er pokker til forskel, som manden sagde. Det er et andet omfang. Det er en anden grusomhed. Israel er blevet overfaldet. Det er Sovjetunionen ikke. Sovjetunionen er en supermagt. Det er Israel ikke. Det var bare nogle af de punkter, der er anderledes.

Det skal vi jo diskutere den 15. marts her i salen, og jeg ser med interesse frem til, at den nuancering, som hr. Jørgen Tved og hans parti i dag ønsker lagt for dagen vedrørende Afghanistan, også af Fælles Kurs vil blive lagt for dagen den 15. marts.

Fælles Kurs gør noget ud af, at Sovjetunionen var så at sige indbudt som gæster til Afghanistan. Den slags undskyldninger tror jeg nok at hr. Jørgen Tved ville have sig frabedt, hvis det var f.eks. en flertalsregering i Danmark, der nogen sinde kom på den idé. Hvad nu hvis en eventuel kommende palæstinensisk regering ville indbyde en Israelfjendtlig stat, f.eks. Libyen, til at komme og slå sig ned i Palæstina, det nuværende Westbank? Skulle Israel så sige: Nå ja, men det er jo en fredelig indbydelse, som er givet til et andet fredeligt land, så det må vi jo nok acceptere?

Jeg nævner dette eksempel, for at hr. Jørgen Tved skal indse, at hans tankegang er fuldstændig umulig i sin konsekvens.

Hermed sluttede forhandlingen.